

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna – Tolkning av artiklarna 203 och 204 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4), av artiklarna 356.1 och 859.2 c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1) och av artikel 7 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) – Överskridande av den frist som avgångstullkontoret fastställt för att förete varorna vid bestämmelsetullkontoret, vilket innebär att det villkorligt uppkommer en importtullskuld, inte att en sådan tullskuld uppkommer automatiskt – Gemensamt system för mervärdesskatt – Skattepliktiga transaktioner – Begreppet införsel

Domslut

- 1) Artiklarna 203 och 204 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 av den 13 april 2005, jämförda med artikel 859.2 c i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 444/2002 av den 11 mars 2002, ska tolkas så, att endast den omständigheten att uppvisandefristen enligt artikel 356.1 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 444/2002, har överskridits inte leder till en tullskuld för undandragande från tullövervakning av de berörda varorna i den mening som avses i artikel 203 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 648/2005, utan till en tullskuld enligt artikel 204 i samma förordning. Dessa bestämmelser ska vidare tolkas så, att det för att en tullskuld ska uppkomma enligt nämnda artikel 204 inte fordras att de berörda personerna underrättar tullmyndigheterna om varför fristen enligt artikel 356 i förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt förordning nr 444/2002, överskridits eller var varorna förvarades under tiden från det att fristen löpte ut till dess att varorna faktiskt företeddes vid bestämmelsetullkontoret.
- 2) Artikel 7.3 första stycket i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/66/EG av den 26 april 2004, ska tolkas så, att mervärdesskattskyldighet inträder när de berörda varorna inte längre omfattas av de tullförfaranden som anges i den artikeln, även om en tullskuld uppkommer enbart på grundval av artikel 204 i förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt förordning nr 648/2005.

(¹) EUT C 26, 26.1.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 maj 2014 (begäran om förhandsavgörande från Raad van State – Nederländerna) – T.C. Briels m.fl. mot Minister van Infrastructuur en Milieu

(Mål C-521/12) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Direktiv 92/43/EEG — Artikel 6.3 och 6.4 — Bevarande av livsmiljöer — Särskilda bevarandeområden — Bedömning av en plans eller ett projekts inverkan på ett skyddat område — Godkännande av planer eller projekt inom ett skyddat område — Kompensationsåtgärder — Natura 2000-området "Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek" — Projekt avseende sträckan 's-Hertogenbosch – Eindhoven längs motorväg A2)

(2014/C 212/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: T.C. Briels, M. Briels-Loermans, R.L.P. Buchholtz, Stichting A2-Platform Boxtel m.fl., H.W.G. Cox, G.P.A. Damman, P.A.M. Goevaers m.fl., J.H. van Haaren, L.S.P. Dijkman, R.A.H.M. Janssen, M. van Lanschot, J.E.A.M. Lelijveld m.fl., A. Mes m.fl., A.J.J. Michels, VOF Isphording m.fl., M. Peijnenborg, S. Peijnenborg-van Oers, G. Oude Elferink, W. Punte, P.M. Punte-Cammaert, Stichting Reinier van Arkel, E. de Ridder, W.C.M.A.J.G. van Rijckevorsel, M. van Rijckevorsel-van Asch van Wijck, Vereniging tot Behoud van het Groene Hart van Brabant, Stichting Boom en Bosch, Stichting Overlast A2 Vught m.fl., Streekraad Het Groene Woud en De Meijerij, A.C.M.W. Teulings, Stichting Bleijendijk, M. Tilman, Vereniging van Eigenaars Appartementengebouw De Heun I m.fl., M.C.T. Veroude, E.J.A.M. Widlak, Van Roosmalen Sales BV m.fl., M.A.A. van Kessel, Bricorama BV m.fl.

Motpart: Minister van Infrastructuur en Milieu

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Raad van State – Tolkning av artikel 6.3 och 6.4 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7, svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114) – Godkännande av en plan eller ett projekt inom ett skyddat område – Villkor – Uttrycket ”det berörda området inte kommer att ta skada”

Domslut

Artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ska tolkas så, att planer eller projekt – som inte direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av ett område av gemenskapsintresse, som har negativa konsekvenser för en livsmiljötyp i området och som inbegriper åtgärder i syfte att där anlägga en lika stor eller större yta med denna livsmiljötyp – är till skada för nämnda område. Sådana åtgärder kan inte, i förekommande fall, kvalificeras som kompensationsåtgärder i den mening som avses i artikel 6.4 i nämnda direktiv annat än när villkoren däri är uppfyllda.

⁽¹⁾ EUT C 55, 23.2.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 15 maj 2014 – 1. garantovaná a.s. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-90/13 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Konkurrens — Förordning (EG) nr 1/2003 — Konkurrensbegränsande samverkan — Beräkning av bötesbeloppet — Total omsättning under det föregående räkenskapsår)

(2014/C 212/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: 1. garantovaná a.s. (ombud: K. Lasok QC, J. Holmes och B. Hartnett, barristers, O. Geiss, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. Vecchi och N. Khan)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) avkunnade den 12 december 2012 i mål T-392/09, 1. garantovaná mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (2009) 5791 slutlig av den 22 juli 2009, om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.396 – Reagenser baserade på kalciumkarbid och magnesium för stålindustrin), beträffande en konkurrensbegränsande samverkan på marknaden för pulver och granulat av kalciumkarbid samt marknaden för magnesiumgranulat i en stor del av EES, avseende prisfastställelse, uppdelning av marknader och informationsutbyte, samt, i andra hand, nedsättning av de böter som ålagts sökanden – Beräkning av böterna – Tak på tio procent av omsättning – Relevant omsättning